

Trupuri de zăpadă

Ursu Marian Florentin

TRUPURI DE ZĂPADĂ

de Marian Florentin Ursu

*

Noi suntem niște oameni în trupuri de zăpadă,
Împrăștiați de hoarda acelor patru zări,
Cu ochii de cărbune ce nu mai pot să vadă
Cum ninge-n felinarele nestinse de prin gări.

Sub streșini se strecoară pumnale lungi de gheață
Și oameni de zăpadă mai trec perechi, perechi,
Sunt umbre de fantome ce-alunecă prin ceață,
Cu inimile frânte, cu haine mult prea vechi,

Pe drumul imposibil ce nu-l mai pot distinge
Când ninge problematic și cinic pe dorinți,
Doar cerbi cu coarne albe ar mai putea străpunge,
O iarnă timpurie, de trupuri prea fierbinți.

Și-n zodia în care nu-i loc de primăvară,
Strigoii nopții albe se vând din doi în doi,
A înghețat și trenul ce ne-aștepta în gară
Și omul de zăpadă ce mai trăia în noi.